

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนราชวินิตบางเขน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 84 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากโรงเรียนราชวินิตบางเขมมีห้องเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 14 ห้องเรียน ผู้วิจัยจึงดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการดังนี้ ให้นักเรียนทั้งห้อง จำนวน 14 ห้องเรียน ตอบแบบวัดความสนใจในการอ่านและแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ (Pre-test) จากนั้นหาค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสนใจในการอ่านและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของแต่ละห้อง แล้วเลือกห้องที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับใกล้เคียงกันมากที่สุด จำนวน 2 ห้อง แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากแบบวัดเมื่อไม่พบความแตกต่าง ผู้วิจัยจึงสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง โดย

กลุ่มทดลอง ประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 42 คน เป็นนักเรียนชาย 22 คน นักเรียนหญิง 20 คน เรียนในห้องเรียนเดียวกัน นักเรียนทั้งห้องเข้าร่วมกิจกรรมตามโปรแกรมส่งเสริมการอ่าน ซึ่งดำเนินการในห้องเรียน จำนวน 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

กลุ่มควบคุม ประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 42 คน เป็นนักเรียนชาย 22 คน นักเรียนหญิง 20 คน เรียนในห้องเรียนเดียวกัน นักเรียนทั้งห้องเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามที่โรงเรียนกำหนด ซึ่งดำเนินการในห้องเรียน จำนวน 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม และทดสอบก่อนการทดลอง และภายหลังการทดลอง (Pre-Test, Post-Test, Control Group Design)

ตารางที่ 1 แสดงแบบการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อนการ เข้าร่วมกิจกรรม	เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 14 ครั้ง	ทดสอบหลังการ เข้าร่วมกิจกรรม
กลุ่มทดลอง	X_1, Y_1	เข้าร่วมกิจกรรมตาม โปรแกรมส่งเสริมการอ่าน	X_2, Y_2
กลุ่มควบคุม	X_1, Y_1	เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว ตามที่โรงเรียนกำหนด	X_2, Y_2

X_1 คือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบจากแบบวัดความสนใจในการอ่านก่อนการทดลอง

Y_1 คือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบจากแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
ก่อนการทดลอง

X_2 คือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบจากแบบวัดความสนใจในการอ่านหลังการทดลอง

Y_2 คือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบจากแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
หลังการทดลอง

เครื่องมือสำหรับการวิจัย

1. แบบวัดความสนใจในการอ่าน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
3. โปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่าน
4. โปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ

การสร้างเครื่องมือ

1. แบบวัดความสนใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการอ่าน การเสริมสร้างความสนใจในการอ่าน กิจกรรมที่แสดงถึงความสนใจในการอ่าน เทคนิคในการวัดความสนใจในการอ่าน ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าความสนใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น อายุ เพศ สติปัญญา สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษา ฯลฯ อย่างไรก็ตามได้มีผู้เสนอแนะว่าการวัดความสนใจของแต่ละบุคคลทำได้หลายวิธี เช่น เดวิส (David 1964:105) ได้เสนอวิธีวัดความสนใจได้ดังนี้

1. ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำในระยะเวลาที่ผ่านมา ถ้าเขายอมสละเวลาว่างที่มีอยู่เพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะก็แสดงว่าเขาสนใจสิ่งนั้น

2. ค้นหาว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด ถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมาก ก็แสดงว่าเขาสนใจในเรื่องนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักความจริงที่ว่าคนเราย่อม जानแต่ในสิ่งที่ตนสนใจได้ดีกว่าสิ่งที่ตนไม่สนใจ

3. กำหนดข้อความหรือกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น แล้วให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบข้อความหรือกิจกรรมต่าง ๆ นั้น

นอกจากนี้วิธีการวัดความสนใจอาจใช้การสัมภาษณ์ ใช้แบบสอบถามปลายเปิด ใช้แบบสอบถาม หรือแบบสำรวจจากวิธีการวัดความสนใจดังกล่าว ได้ตรวจสอบแล้วว่า การวัดความสนใจโดยใช้แบบสอบถามเป็นวิธีการที่ได้ผลดีที่สุด และเป็นวิธีการที่เชื่อมั่นได้ (Mehrens and Lehmann 1969:218)

1.2 กำหนดขอบข่ายที่ต้องการวัดความสนใจในการอ่าน ผู้วิจัยได้แบ่งกิจกรรมที่แสดงถึงความสนใจในการอ่านของนักเรียนออกเป็น 4 หมวด ได้แก่ การใช้เวลาว่างของนักเรียน วิธีการได้หนังสือมาอ่าน การใช้บริการห้องสมุด กิจกรรมทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการอ่าน

1.3 เลือกประเภทมาตรวัดความสนใจในการอ่าน ซึ่งงานการวิจัยครั้งนี้แบ่งแบบวัดความสนใจในการอ่านออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นมาตรประเมินค่าตามแบบของ Likert โดยกำหนดคำตอบในแต่ละข้อเอาไว้ 5 คำตอบ ดังนี้ สนใจมากที่สุด สนใจมาก สนใจปานกลาง สนใจน้อย สนใจน้อยมาก และกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนตามความสนใจมาก-น้อย ดังนี้

สนใจมากที่สุด	ไว้	5	คะแนน
สนใจมาก	ไว้	4	คะแนน
สนใจปานกลาง	ไว้	3	คะแนน
สนใจน้อย	ไว้	2	คะแนน
สนใจน้อยมาก	ไว้	1	คะแนน

ผู้วิจัยได้แบ่งข้อความหรือกิจกรรมที่แสดงถึงความสนใจในการอ่านออกเป็น 4 หมวด ได้แก่ การใช้เวลาว่างของนักเรียน วิธีได้หนังสือมาอ่าน การใช้บริการห้องสมุด กิจกรรมทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับการอ่าน โดยมีจำนวนข้อทั้งหมด 80 ข้อ ซึ่งแยกตามลักษณะเนื้อหา ดังนี้

การใช้เวลาว่างของนักเรียน	จำนวน	20	ข้อ
วิธีได้หนังสือมาอ่าน	จำนวน	12	ข้อ
การใช้บริการห้องสมุด	จำนวน	22	ข้อ
กิจกรรมทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการอ่าน	จำนวน	26	ข้อ

ส่วนตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ของแบบวัดความสนใจในการอ่านเป็นแบบคำถามปลายเปิดให้นักเรียนเขียนระบุชื่อหนังสือที่นักเรียนได้อ่านแล้ว เมื่อ 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา และบอกชื่อนักเขียนที่นักเรียนรู้จัก และชื่นชอบผลงานของเขา และเลือกชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด พร้อมทั้งบอกเหตุผลสรุปใจความสำคัญของเรื่องจากหนังสือที่ชอบอ่าน โดยให้นักเรียนตอบได้อย่างอิสระ

1.4 นำข้อความแบบวัดความสนใจในการอ่าน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ และเสนอแนะเพื่อปรับปรุง แก้ไข ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.5 นำแบบวัดความสนใจในการอ่านตอนที่ 1 มาวิเคราะห์เป็นรายชื่อ โดยใช้เทคนิค 33% โดยเรียงคะแนนจากคะแนนสูงสุดไปหาคะแนนต่ำสุด นับคะแนนสูงสุดลงมา 33% ของ

ทั้งหมดเป็นกลุ่มสูง และนับคะแนนต่ำสุดขึ้นไป 33% ของทั้งหมดจัดเป็นกลุ่มต่ำ หากคะแนนเฉลี่ย และค่าความแปรปรวนของแบบวัดความสนใจในการอ่านแต่ละข้อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดความสนใจในการอ่านแต่ละข้อในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที (t-test) แล้วคัดเลือกรายชื่อที่มีค่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ไว้ได้ 65 ข้อ

1.6 นำแบบวัดความสนใจในการอ่านตอนที่ 1 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มาตรวจให้คะแนนใหม่เฉพาะข้อที่คัดเลือกไว้ หากค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบวัดความสนใจในการอ่านของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนรวมของแบบวัดความสนใจในการอ่านของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

1.7 คัดเลือกนักเรียนที่มีความสนใจในการอ่าน โดยอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียน อาจารย์สอนภาษาไทย และอาจารย์บรรณารักษ์ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือการเข้าใช้บริการของห้องสมุดมาก คือตั้งแต่ 5 ครั้งต่อสัปดาห์ขึ้นไป การนำหนังสือที่ขยืมประกอบการเรียนในวิชาภาษาไทยมาเรียนทุกครั้ง ทางานที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการอ่านได้ดี มีงานอดิเรก คือการอ่านหนังสือ และคัดเลือกนักเรียนที่ไม่ค่อยมีความสนใจในการอ่าน โดยอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย และอาจารย์บรรณารักษ์ ซึ่งเป็นคนเดียวกันกับที่คัดเลือกนักเรียนที่มีความสนใจในการอ่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ที่ตรงกันข้ามกับกลุ่มที่สนใจการอ่าน นำแบบวัดความสนใจในการอ่านตอนที่ 1 ที่ได้คัดเลือกไว้ 65 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม จากนั้นตรวจให้คะแนน หากค่าเฉลี่ย และค่าความแปรปรวนของคะแนนรวม ทดสอบความแตกต่างของคะแนนรวมของกลุ่มที่มีความสนใจในการอ่าน และกลุ่มที่ไม่ค่อยมีความสนใจในการอ่านด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.8 นำแบบวัดความสนใจในการอ่านตอนที่ 1 ที่ได้คัดเลือกไว้ 65 ข้อ มาจัดเข้าแต่ละหมวดของกิจกรรมที่แสดงถึงความสนใจในการอ่านที่ได้แบ่งไว้ตั้งแต่ตอนต้นไปให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา จำนวน 50 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน จากนั้นหาค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนรวมแต่ละหมวดของกิจกรรมที่แสดงถึงความสนใจในการอ่านกับคะแนนรวมของแบบวัดความสนใจทั้งฉบับ พบว่ามีความสัมพันธ์กัน

1.9 นำนแบบวัดความสนใจในการอ่านตอนที่ 1 ที่ได้คัดเลือกรายชื่อไว้ 65 ชื่อ ไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตบางเขนที่มาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสนใจในการอ่าน โดยใช้สูตร Alpha Coefficient () ได้ค่าความเชื่อมั่น .93

1.10 นำนแบบวัดความสนใจในการอ่านตอนที่ 1 ฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงในการทดลอง

1.11 ส่วนแบบวัดความสนใจในการอ่านตอนที่ 2 หลังจากที่ทำแบบทดลองไว้และปรับปรุงแล้ว เมื่อนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงในการทดลองแล้วนำข้อมูลมาจัดกระทำดังนี้

1.11.1 แจกแจงความถี่ตามจำนวนหนังสือที่นักเรียนได้อ่านแล้ว โดยแบ่งตามประเภทหนังสือ

1.11.2 แจกแจงความถี่ตามจำนวนรายชื่อนักเรียนที่นักเรียนรู้จัก และชื่นชอบผลงานของเขา

1.12 ส่วนแบบวัดความสนใจในการอ่านตอนที่ 3 หลังจากที่ทำแบบทดลองไว้และปรับปรุงแล้ว เมื่อนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงในการทดลองแล้วนำข้อมูลมาจัดกระทำดังนี้

1.12.1 แจกแจงความถี่รายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด และคำนวณหาค่าร้อยละ

1.12.2 แจกแจงความถี่ตามสาเหตุที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือและคำนวณหาค่าร้อยละ

1.12.3 แจกแจงความถี่ตามประเภทเนื้อเรื่องจากหนังสือที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด และคำนวณหาค่าร้อยละ

การวัดความสนใจในการอ่านในงานวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะพิจารณาจากผลของคะแนน จากแบบวัดความสนใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้ว ผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมรายงานพฤติกรรมของตนเองด้วยการจดบันทึกประจำวันเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียน

ำได้ทำานแต่ละวัน เพื่อช่วยวัดความสนใจในการอ่านว่ามีผลสอดคล้องกับคะแนนความสนใจในการอ่านที่ได้มาจากการทดสอบจากแบบวัดความสนใจในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ นักเรียนที่จับบันทึกเกี่ยวกับการทำกิจกรรมการอ่าน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านมาก เป็นผู้ที่มีความสนใจในการอ่านมากกว่านักเรียนที่จับบันทึกไว้ น้อย โดยให้นักเรียนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทุกคนเริ่มจับบันทึกประจำวันตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 2 รวม 14 วัน หลังจากเริ่มการทดลอง (Pre-test) และก่อนสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์ รวม 14 วัน (Post-test) เก็บรวบรวมการจับบันทึกประจำวันของนักเรียนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทุกคน หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองวันสุดท้าย 1 วัน นำข้อมูลที่ได้จากการจับบันทึกประจำวันมาวิเคราะห์โดยแบ่งข้อมูลเป็น 3 หมวด ตามลักษณะการทำกิจกรรมดังนี้ กิจกรรมการอ่าน หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนได้ทำ การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ นอกเหนือจากหนังสือเรียน เช่น อ่านหนังสือการ์ตูน อ่านหนังสือพิมพ์ที่ห้องสมุด เป็นต้น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่นักเรียนได้ทำ โดยเกี่ยวข้องกับการอ่านและหนังสือ เช่น ไขยืมหนังสือที่ห้องสมุด ไขซื้อหนังสือที่ร้านหนังสือ เป็นต้น กิจกรรมอื่น ๆ หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนได้ทำ และจับบันทึกไว้ในแต่ละวัน นอกเหนือจากกิจกรรมการอ่าน และกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน เช่น อาบน้ำ ซักผ้า ดูบ้าน เป็นต้น จากนั้นนำข้อมูลมาหาผลรวมความดีของกิจกรรมการอ่าน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และกิจกรรมอื่น ๆ โดยไม่คำนึงถึงว่านักเรียนได้ทำกิจกรรมนั้น ๆ เป็นช่วงเวลาานเท่าใด เมื่อนักเรียนเขียนบันทึกประจำวันว่าได้ทำกิจกรรมอย่างหนึ่ง จะถือว่านักเรียนได้ทำกิจกรรมนั้น 1 ครั้ง นำผลรวมความดีของกิจกรรมแต่ละหมวดมาคำนวณหาค่าร้อยละ โดยเทียบกับผลรวมความดีของกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำ และจับบันทึกไว้ทั้งหมด แล้วพิจารณาจากค่าร้อยละที่คำนวณได้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในช่วงเริ่มต้นการทดลอง 2 สัปดาห์แรก (Pre-test) และก่อนสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์ (Post-test) ว่ามีผลสอดคล้องกับคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสนใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหรือไม่ (ตัวอย่างการบันทึกประจำวันของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในช่วงเริ่มต้นการทดลอง 2 สัปดาห์ และก่อนสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์ นำเสนอไว้ในภาคผนวก ง)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ แบบทดสอบประกอบด้วย

2 ส่วน คือ

2.1 เรื่องสำหรับให้นักเรียนอ่าน คาเนนการคัดเลือกเรื่องให้เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มนี้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ที่เกี่ยวกับการอ่านโดยพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ ความถี่รวมยอด และหลักการ ตลอดจนขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1.2 ศึกษาความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผลการสำรวจความสนใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างแบบสำรวจขึ้น และคาเนนการสำรวจกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนราชวินิตบางเขน ซึ่งพบว่านักเรียนมีความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทนิทานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.5 โดยนักเรียนจะสนใจอ่านนิทานผจญภัย นิทานเรื่องสัตว์ นิทานนานาชาติ นิทานพื้นบ้าน และนิทานสอนใจ ตามลำดับ ส่วนสารคดีนั้นนักเรียนมีความสนใจในการอ่านสารคดีที่เกี่ยวกับความรู้ทั่วไป สารคดีเชิงวิทยาศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ประเภทของเรื่องสั้นที่นักเรียนสนใจอ่านมากที่สุดคือ เรื่องตลกขบขัน เรื่องจินตนาการ เรื่องลึกลับเหนือธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปรีย์ อ่อนหวาน (2530) ที่พบว่านักเรียนมัธยมสนใจอ่านเรื่องสั้น นิทานผจญภัย นิทานเรื่องสัตว์ เทพนิยาย อ่านนวนิยาย และเรื่องสั้นที่เป็นเรื่องจินตนาการ ตลกขบขัน เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ ความรู้ทั่วไปทางวิทยาศาสตร์ และเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

2.1.3 คัดเลือกเรื่องจากหนังสือ วารสาร หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความสนใจในการอ่านของนักเรียน

2.1.4 พิจารณาความเหมาะสมของเนื้อเรื่องที่คัดเลือกไว้ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยพิจารณาพร้อมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยให้เนื้อเรื่องสอดคล้องกับความสนใจในการอ่านของนักเรียน (ดูแบบวัดคาเนนการ ก ข)

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยสร้างเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการทดสอบ ในที่นี้ผู้วิจัยต้องการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเรื่องราวที่ให้อ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านตามระดับขั้นความเข้าใจในการอ่านของบาร์เรท คือ (1) ความสามารถในการจำหรือระลึกได้ตามตัวอักษร (2) ความสามารถในการอนุมาน (3) ความสามารถในการประเมิน (4) ความสามารถระดับเห็นคุณค่า

2.2.2 ทำตารางวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อทำให้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความทั้ง 2 ชุด ครอบคลุมเนื้อหา และวัดความสามารถทั้ง 4 ด้านคือ ความสามารถในการจำหรือระลึกได้ตามตัวอักษร ความสามารถในการอนุมาน ความสามารถในการประเมิน และความสามารถในการเห็นคุณค่า

2.2.3 สร้างคำถามและคำตอบชนิด 4 ตัวเลือก เนื่องจากข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เป็นข้อความที่สามารถสร้างให้มีระดับความเชื่อมั่นในการวัดสูง และมีความตรงด้านเนื้อหา (อนันต์ ศรีโรสภา, 2525) ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบขึ้นมา 2 ชุด โดยมีความคล้ายคลึงกันในด้านเนื้อเรื่องที่ให้อ่านและคำถามที่ใส่

2.2.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความนี้ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทย จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบว่าแบบทดสอบแต่ละข้อวัดลักษณะที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยตรวจสอบตามกรอบของจุดมุ่งหมายในการอ่านตามระดับความเข้าใจในการอ่านของบาร์เรททั้ง 4 ด้าน ที่ผู้วิจัยใช้ในการสร้างแบบทดสอบ นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ให้อัตราส่วน 3 ใน 5 ของความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ถ้าข้อใดมีปัญหาความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน ผู้วิจัยนำข้อสอบข้อนั้นมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

2.2.5 ทดลองใช้แบบทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา เขตคอนเมือง กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน แล้วตรวจให้คะแนนโดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

2.2.6 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจ
 จำนวน (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ แล้วคิดข้อที่มีความยากง่ายระหว่าง .20-.80 และค่า
 อำนาจจำนวนตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.2.7 ทำตารางวิเคราะห์แต่ละข้อที่เลือกไว้วัดความสามารถน
 การอ่านทั้ง 4 ด้าน คือ การจำหรือระลึกได้ตามตัวอักษร การอนุมาน การประเมิน และการ
 เห็นคุณค่า ชุดที่ 1 จำนวน 20 ข้อ และชุดที่ 2 จำนวน 20 ข้อ

2.2.8 ทดสอบความแตกต่างของแบบทดสอบชุดที่ 1 กับชุดที่ 2 ใน
 เรื่องค่าความยาก ค่าอำนาจจำนวน และคะแนนดิบจากการทดลองใช้แบบทดสอบครั้งแรก ซึ่ง
 พบว่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้นแบบทดสอบชุดที่ 1 และชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบคู่ขนานกัน

2.2.9 เรียงข้อสอบจากง่ายไปหายากในแต่ละเรื่อง และจัดทำเป็น
 ฉบับสมบูรณ์ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา
 จำนวน 80 คน ที่ไม่ได้เข้าร่วมการทดลองในครั้งที่ 1

2.2.10 นำคะแนนจากการทดลองใช้ครั้งที่ 2 นี้ มาหาค่าความเที่ยง
 ด้วยวิธีหาความสอดคล้องภายในของแต่ละชุดโดยสูตร Kuder Richardson ที่ 20

2.2.11 นำคะแนนจากการทดลองใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 และชุดที่ 2
 ในครั้งที่ 2 นี้ มาหาความสัมพันธ์กันโดยสูตรเพียร์สัน

ผลการทดลองใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความแสดงไว้ในตาราง

ที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนข้อสอบและค่าสถิติของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
 ชุดที่ 1 (Pre-test) และชุดที่ 2 (Post-test) สำหรับวัดความสามารถในการ
 อ่านจับใจความตามระดับความสามารถในการอ่านจับใจความของบาร์เรท ทั้ง 4
 ระดับ คือ การจำหรือระลึกตามตัวอักษร การอนุมาน การประเมิน และการเห็นคุณค่า

รายการ	แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ	
	ชุดที่ 1 (Pre-test)	ชุดที่ 2 (Post-test)
1. จำนวนข้อสอบ		
- ระดับการจำหรือระลึกตามตัวอักษร	4	4
- ระดับการอนุมาน	6	6
- ระดับการประเมิน	6	6
- ระดับการเห็นคุณค่า	4	4
2. ค่าอำนาจจำแนก	0.2-0.5	0.2-0.5
3. ระดับความยากง่าย	0.2-0.8	0.2-0.8
4. ค่าเฉลี่ยความยากง่ายของข้อสอบ		
- ระดับการจำหรือระลึกตามตัวอักษร	0.59	0.58
- ระดับการอนุมาน	0.52	0.53
- ระดับการประเมิน	0.53	0.55
- ระดับการเห็นคุณค่า	0.54	0.57
5. ค่าความเที่ยง (K-R20)	0.73	0.71
6. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบชุดที่ 1 และชุดที่ 2	.92	

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าผลการหาคุณภาพของการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของแบบทดสอบชุดที่ 1 ที่ใช้ทดสอบก่อนเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมการอ่านมีค่าความเที่ยง (K-R20) เท่ากับ .73 และแบบทดสอบชุดที่ 2 ที่ใช้ทดสอบแล้ว การเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมการอ่านมีค่าความเที่ยง (K-R20) เท่ากับ .71 แบบทดสอบทั้ง 2 ชุด มีจำนวนข้อสอบตามระดับความสามารถในการอ่านจับใจความทั้ง 4 ระดับ ตลอดจนค่าเฉลี่ยของความยากง่ายในแต่ละระดับใกล้เคียงกัน จึงถือได้ว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

3. โปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่าน งานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งการจัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านมีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ขั้นตอนการเตรียมการ

ศึกษาแนวคิดที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่าน ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้จัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านให้สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาความสนใจที่เป็นไปตามลำดับขั้นของบลูมและคณะ รวมทั้งนำวิธีการสอนอ่านแบบ PANORAMA มาใช้ในกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านด้วย เนื่องจากกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่านบางกิจกรรมนักเรียนต้องเป็นผู้ที่สามารถอ่านเข้าใจความจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านในกิจกรรมที่จัดขึ้นได้ ซึ่งเมื่อนักเรียนมีความเข้าใจความมุ่งหมายของผู้เขียนและสามารถจับใจความสำคัญจากเนื้อหาที่อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนก็จะได้รับความรู้และความเพลิดเพลินจากการอ่านซึ่งมีผลช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านมากขึ้น อยากรที่จะอ่านและเกิดการพัฒนาไปสู่การให้ความสนใจกับการอ่านต่อไป โดยวิธีการอ่านแบบ PANORAMA มีขั้นตอนโดยสรุปดังนี้ คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน (P) การปรับความเร็วในการอ่าน (A) ความจำเป็นในการตั้งคำถาม (N) การสำรวจ (O) การคิดตาม (R) การจดบันทึก (A) การจำ (M) และการประเมินผล (A)

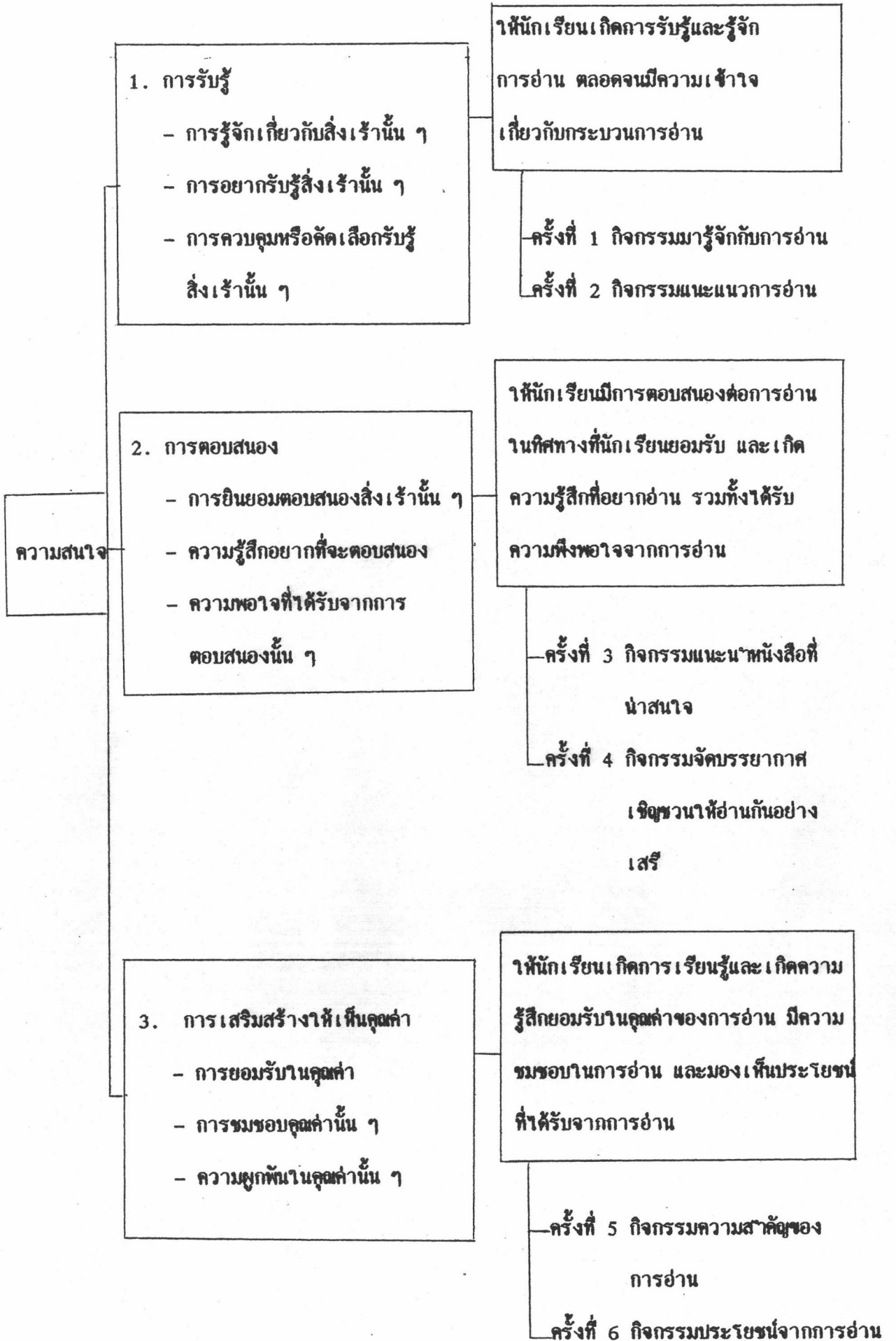
3.2 **ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่าน**

3.2.1 **การสร้างแผนการจัดกิจกรรม**

3.2.1.1 จากการศึกษาและค้นคว้าถึงระดับการพัฒนาความสนใจ ตามแนวคิดของบรูม และคณะ (อ้างถึงงาน เชคส์คีย์ โทวาสินธุ์, 2520: 39-40) มีลำดับขั้นดังนี้คือ

1. มีการรับรู้สิ่งเร้า และทำการรู้จักทดลองจนมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเร้า นั้น ๆ
2. มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าไปในทิศทางที่บุคคลนั้นยอมรับ มีความรู้สึกที่อยากจะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเกิดความพอใจที่ได้รับการตอบสนองต่อสิ่งเร้า
3. มีการเสริมสร้างให้เห็นคุณค่าของสิ่งเร้า โดยการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกยอมรับในคุณค่าของสิ่งเร้า เห็นความสำคัญและประโยชน์ของสิ่งเร้า มีความนิยมชมชอบในคุณค่าของสิ่งเร้า นั้น ๆ

จากแนวคิดการพัฒนาความสนใจของบรูมและคณะที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นพื้นฐานหลักในการจัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่าน โดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลำดับขั้นการพัฒนาความสนใจตามแนวคิดของบรูมและคณะ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

3.2.1.2 จากลำดับขั้นการพัฒนาความสนใจดังกล่าวข้างต้น

ผู้วิจัยนำมาจัดเป็นกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่าน โดยยึดแนวคิดของบลูมและคณะ รวมทั้งนำวิธีการสอนอ่านแบบ PANORAMA มาใช้ในการจัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านด้วย ซึ่งรายละเอียดของการจัดกิจกรรมได้ระบุไว้ในภาคผนวก ข

3.3 นักกิจกรรมที่จัดขึ้นในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่านทั้งหมดที่กล่าวไว้ข้างต้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมในการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิของท่านพิจารณาโดยคำนึงถึง

3.3.1 วัยของเด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.3.2 ลักษณะเนื้อหาของกิจกรรมว่าเป็นไปตามลำดับขั้น การพัฒนาความสนใจของบลูมและคณะหรือไม่ รวมทั้งเป็นไปตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ PANORAMA หรือไม่

3.3.3 ความยากง่ายของกิจกรรม

3.3.4 ความเหมาะสมของวิธีการและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรม เช่น บทความ หนังสือ

3.4 นำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านให้ดีขึ้น แล้วนักกิจกรรมดังกล่าวไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่นำมาของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปทดลองใช้ในช่วงเดือนกรกฎาคม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ คำสั่ง ความเหมาะสมด้านอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์ เวลา และการใช้สถานที่

3.5 ปรับปรุงกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่านดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3.6 นักกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่านที่จะใช้คาบเรียนกิจกรรมแนะแนวที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้ดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายน 2536

4. โปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งการจัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่าน มีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

4.1 ขั้นตอนการเตรียมการ

4.1.1 ศึกษาแนวคิดที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้จัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความมาให้สอดคล้องกับลำดับขั้นความเข้าใจในการอ่านจับใจความทั้ง 4 ระดับของบาร์เรท และนำวิธีการอ่านแบบ PANORAMA มาใช้ในการจัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความด้วย

4.1.2 การเตรียมบทความสำหรับใช้ในกิจกรรม

4.1.2.1 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ที่เกี่ยวกับการอ่านโดยพิจารณาจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ความศรัทธาขบถ และหลักการตลอดจนขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

4.1.2.2 ศึกษาความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผลการสำรวจความสนใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างแบบสำรวจขึ้น และดำเนินการสำรวจกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนราชวินิตบางเขน และจากงานวิจัยของ สุปรีตี อ่อนหวาน (2530) จึงพบว่านักเรียนนวัยนี้สนใจอ่านเรื่องสั้น นิทานผจญภัย นิทานเรื่องสัตว์ นิทานนานาชาติ เรื่องเกี่ยวกับเทพนิยาย และอ่านนวนิยาย เรื่องสั้นที่เป็นเรื่องจินตนาการ ตลกขบขัน เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ ความรู้ทั่วไปทางวิทยาศาสตร์ และเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

4.1.2.3 คัดเลือกเนื้อเรื่องจากนิยายสาร วารสาร เอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และหนังสือประเภทวรรณกรรม บันเทิง นิทาน สารคดี โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4.1.2.4 พิจารณาความเหมาะสมของเนื้อเรื่องที่จะใช้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยพิจารณาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยหาเนื้อเรื่องสอดคล้องกับความสนใจในการอ่านของนักเรียน และสอดคล้องกับกิจกรรมที่จัดในโปรแกรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ

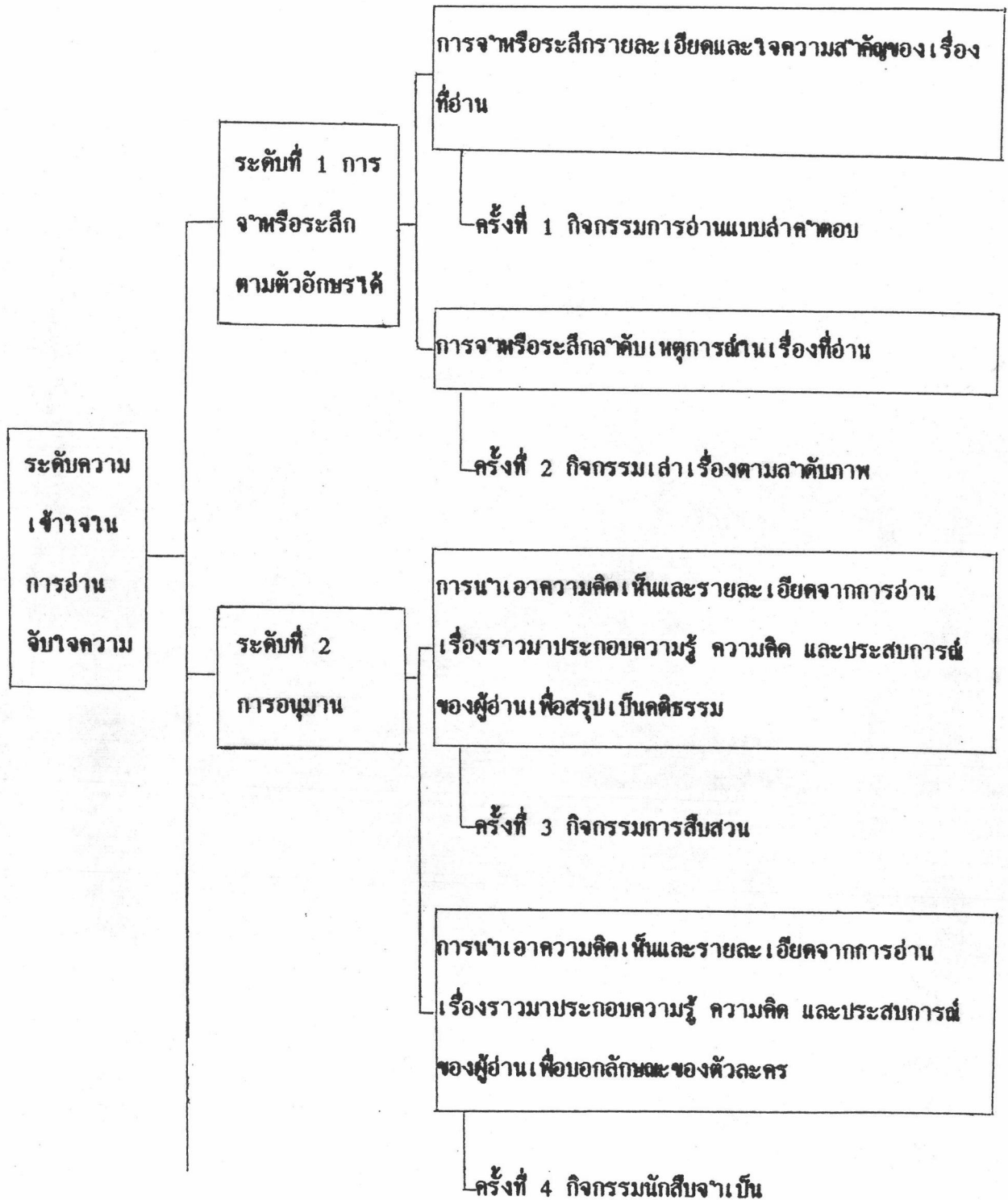
4.2 ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ

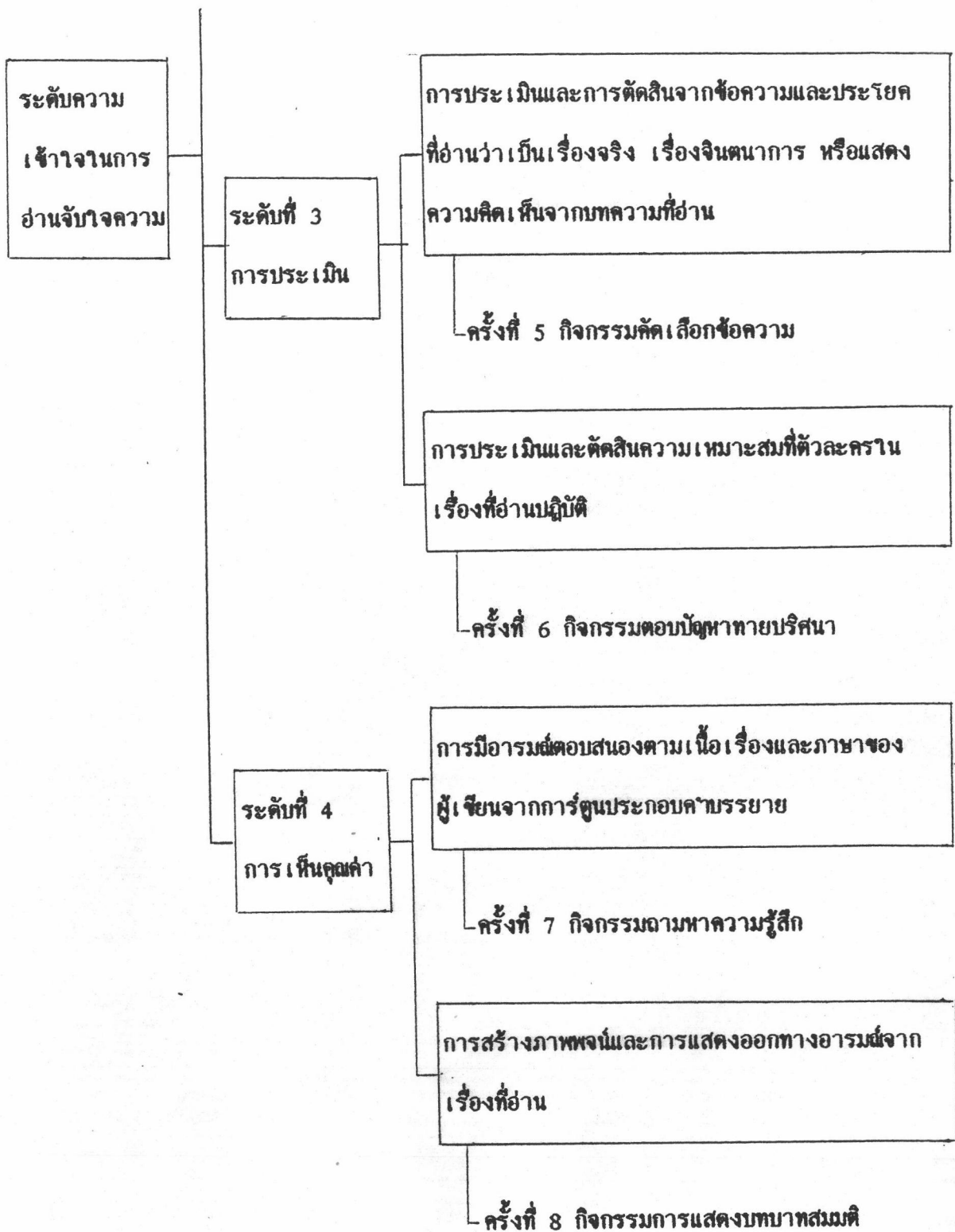
4.2.1 การสร้างแผนการจัดกิจกรรม

4.2.1.1 จากการศึกษาค้นคว้าถึงระดับความเข้าใจในการอ่านจับใจความตามแนวคิดของบาร์เรท 4 ระดับ ได้แก่

1. การจำหรือระลึกความตามตัวอักษรได้ หมายถึง ความสามารถในการจำหรือระลึกได้ถึงความคิด ข้อความ หรือสิ่งที่เกิดขึ้น จึงกล่าวไว้อย่างชัดเจนในเรื่องที่อ่าน
2. การอนุมาน หมายถึง ความสามารถในการสังเคราะห์เนื้อหาในเรื่องความรู้ส่วนตัวที่มีความคิดและจินตนาการเป็นพื้นฐานของการคาดหรือสรุปสมมติฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เขียนมีคำเขียนไว้ในเรื่องที่อ่าน
3. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจหรือประเมินเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับความเหมาะสมที่ตัวละครในเรื่องปฏิบัติ หรือสามารถประเมินได้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องจริง เป็นเรื่องจินตนาการ หรือเป็นการแสดงความคิดเห็น เป็นต้น
4. การเห็นคุณค่า หมายถึง ความสามารถในการมีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่องสร้างภาพพจน์ และการแสดงออกทางอารมณ์จากเรื่องที่อ่านได้

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นพื้นฐานหลักในการจัดกิจกรรมในโปรแกรม ส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมมาให้ออกคล้อง กับระดับความเข้าใจในการอ่านจับใจความตามแนวคิดของบาร์เรท ทั้ง 4 ระดับ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

จากนั้นกำหนดโครงสร้างและรายละเอียดในการจัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดความคิดรวบยอดและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ขั้นที่ 2 คัดเลือกเนื้อเรื่องที่จะใช้ในการทำกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยคำนึงถึงความสนใจในการอ่านของเด็ก

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ในการจัดกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่าน ควรคำนึงถึงจุดประสงค์ของการอ่าน และให้สอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละแผนของการจัดกิจกรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่าย จึงได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

ขั้นนำ ขั้นนี้จะช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะทำกิจกรรมรู้ถึงจุดประสงค์ของการอ่าน เทคนิควิธีที่จะใช้ในการอ่านระดับนั้น ๆ กิจกรรมในขั้นนี้จะเป็นการสร้างความสนใจของผู้เรียน

ขั้นดำเนินการ ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างอิสระ โดยดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ PANORAMA แล้วประกอบกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจและความสามารถในการจับใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยเลือกกิจกรรมที่สนุกสนาน และสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการอ่าน นักเรียนที่ทำการกิจกรรมประสบผลสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์จะได้รับการเสริมแรง

ขั้นสรุป ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วสรุปเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดที่ตรงกันและตรงกับความคิดรวบยอดของแผนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 4 การประเมินผล โดยประเมินให้ตรงกับจุดประสงค์ของการทำกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ

4.2.1.2 จากลำดับขั้นของระดับความเข้าใจในการอ่านจับใจความตามแนวคิดของบาร์เรท และการกำหนดโครงสร้างและรายละเอียดของการจัดกิจกรรมดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาจัดเป็นกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยยึดแนวคิดของบาร์เรทและนำเอาวิธีการสอนอ่านแบบ PANORAMA ใช้ในการจัดกิจกรรมด้วย โดยมีรายละเอียดของกิจกรรมอยู่ในภาคผนวก ข

4.3 นักกิจกรรมที่จัดขึ้นในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความทั้งหมดที่กล่าวไว้ข้างต้น ให้นำอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาดูความเหมาะสมในการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิขอให้ท่านพิจารณาโดยคำนึงถึง

4.3.1 วัยของเด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4.3.2 ลักษณะเนื้อหาของกิจกรรมว่าเป็นไปตามระดับความเข้าใจในการอ่านจับใจความตามแนวคิดของบาร์เรทหรือไม่ รวมทั้งเป็นไปตามขั้นตอนของวิธีการอ่านแบบ PANORAMA หรือไม่

4.3.3 ความยากง่ายของกิจกรรม

4.3.4 ความเหมาะสมของวิธีการ และอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรม

4.4 นำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านให้ดีขึ้น แล้วนำกิจกรรมดังกล่าวไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มาเข้ากลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปทดลองใช้ในช่วงเดือนกรกฎาคม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ คำสั่ง ความเหมาะสมด้านอุปกรณ์ วิธีดำเนินการ เวลา และการใช้สถานที่

4.5 ปรับปรุงกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4.6 นักกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความที่จะใช้คาบเรียนกิจกรรมแนะแนวที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้ดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายน 2536

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านในกลุ่มทดลองและดำเนินการแนะแนวตามที่โรงเรียนกำหนดในกลุ่มควบคุมในห้องเรียน โดยใช้คาบเรียนกิจกรรมแนะแนวและคาบ

เรียนกิจกรรมอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยดำเนินการตามโปรแกรมส่งเสริมการอ่านในกลุ่มทดลองสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ในวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ของแต่ละสัปดาห์ รวม 14 ครั้ง ใช้เวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ และดำเนินการแนะแนวในกลุ่มควบคุมสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ในวันจันทร์และวันอังคารของแต่ละสัปดาห์ รวม 14 ครั้ง ใช้เวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 5 สิงหาคม 2536 ถึงวันที่ 21 กันยายน 2536 โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ระยะการเตรียมการก่อนการทดลอง

กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 42 คน เรียนอยู่ห้องเรียนเดียวกัน ให้นักเรียนทั้งห้องทบทวนความรู้ความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเข้าร่วมกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่าน 1 สัปดาห์ (Pre-Test)

2. ผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนในกลุ่มทดลองทราบว่านักเรียนทั้งห้องจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านในคาบเรียนกิจกรรมแนะแนวและคาบเรียนกิจกรรมอิสระรวม 14 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ใช้เวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ และแจ้งให้นักเรียนทราบถึงตารางเวลาการเข้าดำเนินการในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านด้วย

สำหรับกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 42 คน เรียนอยู่ห้องเรียนเดียวกัน ให้นักเรียนทั้งห้องทบทวนความรู้ความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามที่โรงเรียน กำหนด 1 สัปดาห์ (Pre-Test)

2. ผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนในกลุ่มควบคุมทราบว่านักเรียนทั้งห้องจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามที่โรงเรียนกำหนดในคาบเรียนกิจกรรมแนะแนวและคาบเรียนอิสระรวม

14 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ใช้เวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ และแจ้งให้นักเรียนทราบถึงตารางเวลา
การเข้าดำเนินการกิจกรรมแนะแนวด้วย

ระยะการดำเนินการทดลอง

ระยะการดำเนินการทดลองนั้น ในกลุ่มทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดลองในห้องเรียน
โดยใช้คาบเรียนกิจกรรมแนะแนวและคาบเรียนกิจกรรมอิสระ ซึ่งกลุ่มทดลองดำเนินการใน
โปรแกรมส่งเสริมการอ่านทุกวันพฤหัสบดีคาบเรียนที่ 2 (เวลา 8.50-9.40 น.) และวันศุกร์
คาบเรียนที่ 1 (เวลา 8.00-8.50 น.) ตั้งแต่วันที่ 5 สิงหาคม 2536 ถึงวันที่ 17 กันยายน
2536 รวมเวลาทั้งสิ้น 14 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที

ในกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการในห้องเรียนโดยใช้คาบเรียนกิจกรรมแนะแนวและคาบ
เรียนกิจกรรมอิสระ ซึ่งกลุ่มควบคุมดำเนินการกิจกรรมแนะแนวตามที่โรงเรียนกำหนดทุกวันจันทร์คาบ
เรียนที่ 1 (เวลา 8.00-8.50 น.) และวันอังคารคาบเรียนที่ 2 (เวลา 8.50-9.40 น.)
เริ่มตั้งแต่วันที่ 9 สิงหาคม 2536 ถึงวันที่ 21 กันยายน 2536 รวมทั้งสิ้น 14 ครั้ง ๆ ละ 50
นาที

โดยดำเนินการกิจกรรมในโปรแกรมส่งเสริมการอ่านในกลุ่มทดลองและดำเนินการกิจกรรม
แนะแนวตามที่โรงเรียนกำหนดในกลุ่มควบคุมตามหัวข้อกิจกรรมดังนี้

ลำดับครั้งที่	กิจกรรม ครั้งที่	หัวข้อกิจกรรม	
		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
1	1	มารู้จักกับการอ่าน	การสำรวจปัญหาและการปรับปรุง ตนเองในด้านการเรียน
1	2	แนะนำการอ่าน	หัวใจนักปราชญ์
2	3	แนะนำหนังสือหรือเรื่องจากบทความที่น่าสนใจ	การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
2	4	จัดบรรยากาศเชิญชวนให้อ่านกันอย่างเสรี	บุคลิกภาพที่น่าสนใจ
3	5	ความสำคัญของการอ่าน	มารยาทที่มีเสน่ห์
3	6	ประโยชน์ของการอ่าน	ศิลป์ในการพูด
4	7	อ่านแบบล่าคำตอบ	การคบเพื่อน
4	8	เล่าเรื่องตามลำดับภาพ	การระดมปัญญา
5	9	การสืบสวน	การใช้เวลาอย่างคุ้มค่า
5	10	นับสิบจาเป็น	ค่าของเงิน
6	11	คัดเลือกข้อความ	มารู้จักอาชีพกันเถอะ
6	12	ตอบปัญหาทายปริศนา	การทำงานของหมวดหมู่ของวิชาชีพ
7	13	ถามหาความรู้สัก	เทคนิคการจำ
7	14	การแสดงบทบาทสมมติ	การเตรียมตัวสอบ

ในการดำเนินการกิจกรรมตามโปรแกรมส่งเสริมการอ่านในกลุ่มทดลองไว้ดำเนินการตามขั้นตอนที่พอจะสรุปได้ดังนี้

1. บอกจุดประสงค์ของกิจกรรม
2. ค่าเนิกรกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการคือ ขั้นนำ

ขั้นดำเนินการ ขั้นสรุป

3. ประเมินผลตามจุดประสงค์ของกิจกรรม

นอกจากนี้ในการดำเนินการกิจกรรมตามโปรแกรมส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความสนใจในการอ่านและความสามารถในการอ่านจับใจความในกลุ่มทดลองนั้น ได้นำวิธีการอ่านแบบ PANORAMA มาใช้ร่วมกับลำดับขั้นการพัฒนาความสนใจของบลูมและคณะ และการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความตามระดับความเข้าใจในการอ่านของบาร์เรท (ตัวอย่างการดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการอ่านแบบ PANORAMA เสนอไว้ในภาคผนวก จ)

สำหรับกลุ่มควบคุมซึ่งผู้วิจัยดำเนินการแนะแนวตามที่โรงเรียนกำหนดนั้น ในการกำหนดแผนการสอนกิจกรรมแนะแนวในแต่ละระดับชั้นเรียนของภาคเรียนที่ 1 และ ภาคเรียนที่ 2 มีเกณฑ์ของสัดส่วนในการจัดหัวข้อกิจกรรมและเนื้อหาในการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง โดยแต่ละภาคเรียนจะจัดแผนการสอนไว้ 18 ครั้ง ซึ่งครูแนะแนวของโรงเรียนจะประชุมร่วมกันในการวางแผนการสอน และกำหนดเนื้อหาในกิจกรรมแนะแนว โดยเนื้อหาของการจัดกิจกรรมแนะแนวจะต้องครอบคลุมการแนะแนว 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัว และการปรับตัว สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ และดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 นั้น ค่าเนิกรกิจกรรมแนะแนวในกลุ่มควบคุม 14 ครั้ง จึงเทียบเป็นสัดส่วนในการจัดหัวข้อและเนื้อหาของกิจกรรมแนะแนว ได้ดังแผนภูมิข้างล่างนี้ ซึ่งจะเน้นด้านการศึกษาและการปรับตัวเนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นนักเรียนที่เริ่มเข้าสู่โรงเรียนมัธยมเป็นปีแรก จึงต้องพบกับสภาพแวดล้อมใหม่ทั้งด้านการเรียน การสอน อาคารสถานที่ บุคคลรอบข้าง และอื่น ๆ การจัดกิจกรรมแนะแนวในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงต้องเน้นการแนะแนวด้านการศึกษาและการปรับตัว

หัวข้อกิจกรรมแนะแนว ด้านการศึกษากัน 5 ครั้ง	หัวข้อกิจกรรมแนะแนว ด้านอาชีพกัน 2 ครั้ง	หัวข้อกิจกรรมแนะแนวด้านส่วนตัว และการปรับตัว กัน 7 ครั้ง
1. การสำรวจปัญหาและการ ปรับปรุงตนเองในด้านการ เรียน 2. หัวใจนักปราชญ์ 3. การเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ 4. เทคนิคการจำ 5. การเตรียมตัวสอบ	1. มารู้อัจฉริยะกันเถอะ 2. การงานนอกหมวดหมู่ของ วิชาชีพ	1. บุคลิกภาพที่น่าชม 2. มารยาทที่มีเสน่ห์ 3. ศิลปะในการพูด 4. การคบเพื่อน 5. การระดมปัญญา 6. การใช้เวลาอย่างคุ้มค่า 7. ค่าของเงิน

ในการดำเนินกิจกรรมแนะแนวตามที่โรงเรียนกำหนดขึ้น จะดำเนินกิจกรรมตามลำดับขั้น
พอจะสรุปได้ดังนี้คือ

1. การนำเข้าสู่บทเรียน
2. บอกวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
3. ดำเนินกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ
4. อภิปรายและสรุปบทเรียนหรือสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมร่วมกัน
5. เปิดโอกาสสำหรับคำถามและตอบปัญหา

ระยะดำเนินการหลังการทดลอง

1. เมื่อสิ้นสุดระยะดำเนินการทดลองแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการให้กลุ่มทดลองตอบแบบวัดความสนใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ (Post-Test) หลังจากสิ้นสุดโปรแกรมส่งเสริมการอ่านครั้งสุดท้าย 1 วัน
2. ในกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการให้กลุ่มควบคุมตอบแบบวัดความสนใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ (Post-Test) หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมแนะแนวตามที่โรงเรียนกำหนดครั้งสุดท้าย 1 วัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจากการทดสอบจากแบบวัดความสนใจในการอ่านและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมการอ่านของกลุ่มทดลองและก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามที่โรงเรียนกำหนดของกลุ่มควบคุม
2. ผู้วิจัยรวบรวมการจดบันทึกประจำวันของนักเรียนทุกคนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในช่วงเริ่มต้นการทดลอง 2 สัปดาห์แรก และก่อนสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเข้ารับการทดลองด้วยวิธีการทดสอบด้วยค่าที (t-test Independent)
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลองหลังการเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริม

การอ่านกับก่อนเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมการอ่าน ด้วยวิธีการทดสอบด้วยค่าที (t-test Dependent)

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองกับการทดลองด้วยวิธีการทดสอบด้วยค่าที (t-test Dependent)

4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดความสนใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากคะแนนภายหลังการทดลองด้วยวิธีการทดสอบด้วยค่าที (t-test Independent)